

KS. ALEKSANDER RADECKI

III KONGRES POWOŁAŃ – JASNA GÓRA, 29.04 – 2.05.1993 r.

„I przyprowadził go do Jezusa” (J 1,42). Pod takim hasłem Komisja Episkopatu ds. Powołań Duchownych zorganizowała na Jasnej Górze Kongres, zmierzający do udoskonalenia duszpasterstwa powołań. Wzięli w tym spotkaniu udział przedstawiciele niemal wszystkich diecezji, reprezentując seminaria duchowne, rodziny zakonne męskie i żeńskie; nie zabrakło też osób świeckich.

Spotkanie w Częstochowie poprzedziło jesienne spotkanie w Radomiu, gdzie J. E. Ks. Bp Edward Materski zaprosił przedstawicieli Diecezjalnych Komisji ds. Powołań i nakreślił plan czekającej je pracy. Pierwszym zadaniem dla diecezjalnych zespołów powołaniowych wszystkich diecezji było szukanie odpowiedzi na pytanie: „Co zrobić, aby udoskonalić Duszpasterstwo Powołań?” Zagadnienie zaś szczegółowe dla zespołu z Wrocławia brzmiało: „Duszpasterstwo powołań a rola kontaktów z seminarium, klasztorem itp.” W założeniach każda z delegacji diecezjalnych miała w wyznaczonym czasie podczas Kongresu zreferować swój temat. Nadesłane na ręce Komisji Episkopatu ds. Powołań materiały będą w najbliższym czasie opublikowane.

Na program Kongresu składały się:

1. Wieczorna Eucharystia z homilią.
2. Modlitwy wieczorne w Kaplicy Matki Bożej.
3. Cztery wykłady w ciągu dwóch dni.
4. Wypowiedzi przedstawicieli poszczególnych diecezji (w porządku alfabetycznym), które miały miejsce po wykładach w auli Jana Pawła II.
5. Uroczysta koncelebrowana Eucharystia, której przewodniczył i homilię wygłosił J. Em. Ks. Kardynał Józef Glemp (niedziela 2.05.1993 r., godz.11), kończąca Kongres.

W licznej grupie (około 700 osób) uczestników Kongresu znalazła się spora grupa z Archidiecezji Wrocławskiej i Diecezji Legnickiej, złożona z przedstawicieli seminariów i klasztorów (łącznie około 20 osób), co stwarzało możliwość serdecznych dyskusji na temat duszpasterstwa powołań i wspólnej modlitwy, mimo braku w programie Kongresu „pracy w grupach”. Radością było dla naszej delegacji spotkanie z Księżmi Biskupami: J. Em. Ks. Kardynałem Henrykiem Gulbinowiczem, J. E. Ks. Biskupem Tadeuszem Rybakiem i J. E. Ks. Biskupem Józefem Pazdurem, którzy włączyli się na miarę swych możliwości w pracę Kongresu.

Niestety, nie wszystkie delegacje przygotowały rzetelnie swoje odpowiedzi, co w połączeniu z brakiem dyscypliny czasowej podczas wystąpienia sprawiło, że dla kilku delegacji (w tym i naszej wrocławskiej) po prostu zabrakło czasu na prezentację swojego opracowania. Innym mankamentem były bardzo długie wykłady (ponad 60 minut), co nie tylko bardzo męczyło, ale odbierało możliwość dyskusji, choć było na nią wielkie zapotrzebowanie.

Natomiast wielką radością i prawdziwym świętowaniem było wszystko, co wiązało się z Eucharystią i wspólnymi nabożeństwami w Kaplicy Cudownego Obrazu; trudno też zapomnieć wielką serdeczność i atmosferę jedności wśród wszystkich uczestników Kongresu.

Na zakończenie Kongresu wystosowane zostało „Przesłanie”, które w imieniu zgromadzonych odczytał Ks. Bp Edward Materski. Jego główną myślą jest położenie troski o powołania w samym sercu Kościoła.